

La més influent revista nordamericana de rics i per a rics, ha publicat la llista 2006 dels governants més milionaris. «Forbes» ha tornat a suscitar polèmica incluint Fidel Castro en el seu top ten, ja que és al capdavant la polèmica allò que interessa a una revista de rics i per a rics que vol guanyar diners. Tot i això, la inserció del líder comunista en la llisteta sembla més una decorativa galtada dels amos de Forbes a Castro, és a dir, del capitalisme a Castro, molt més que no pas una informació transparent i rigorosa, donat que s'adulteren les dades financeres adjudicant la propietat d'algunes empreses públiques al seu president; a ningú se li escaparà que això és fer trampes. És sorprenent, a més, que a la reina d'anglaterra no li incloguen com a propietat el Palau de Buckingham ni les joies de corona i que Castro obtinga 900 milions amb un Palau de Convencions on només hi ha actes de l'estat i s'entra gratis. De seguir així, l'any que ve serà Evo Morales el número 1 de la llisteta gràcies a la nacionalització dels hidrocarburs. És al·lucinant l'entusiasme amb què els mitjans de comunicació es fan ressó, no de la llista de governants milionaris que fan passar fam al seus pobles, sinó de la inclusió de Castro. Vergonyós.

Ben mirat, potser és que l' "amigo americano" està nerviós. L'imperi s'ha dispersat i no sap com reconduir una situació que degenera per moments: l'esforç consumit en controlar l'orient Mitjà l'ha dut a desatendre esquemes de dominació que els Estats Units havia vingut aplicant, fins fa poc, en l'amèrica Llatina. El capital gringo observa ara amb preocupació que els seus negocis a Xile, Veneçuela, Bolívia, Brasil, etc, puguin perillar. «Forbes» no és més que el termòmetre d'aquest desassossec del capital.